

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **K. O. a spol. pre zločin zabitia** podľa § 147 ods. 1 Tr. zák. vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 2 T 67/07, rozhodol na neverejnom zasadnutí konanom 21. mája 2009 v Bratislave o dovolaní obvineného M. C. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. mája 2008, sp. zn. 5 To 30/08,

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. C. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 13. februára 2008, sp. zn. 2 T 67/07, bol obvinený M. C. spolu s obvineným K. O. uznaný za vinného zo zločinu zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zák. a ďalší obvinení boli uznaní za vinných zo spolupáchatelstva prečinu ublíženia na zdraví podľa § 20, § 156 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v dňoch 19. augusta 2006 (obžalovaní O., C., D. a ml. B.), 20. augusta 2006 a 21. augusta 2006 (obžalovaní O., C., ml. B.) v neskorých večerných hodinách v B. na ľavej strane od parkoviska, v listnatom poraste po predchádzajúcej vzájomnej dohode zbili poškodeného J. S. tak, že ho kopali nohami, s použitím drevených palíc, konárov a kameňov ho bili do oblasti hlavy, ramien a trupu, čím mu spôsobili zranenia, a to zlomeniny rebier vľavo, trhlinu ľavej obličky a krvný výron v oblasti jej puzdra, podliatiny a odreniny ľavého ramena, oboch predlaktí a chrbtov rúk, podliatin pravého

kolena, krvný výron ľavého oka, trieštivú zlomeninu nosových kostí, jarmových komôr mozgu s ťažkým opuchom mozgu, pričom zranenia v oblasti hlavy a tváre bezprostredne viedli k smrti poškodeného, pretože došlo k zlyhaniu životne dôležitých funkcií mozgu.

Za to bol obvinenému M. C. podľa § 147 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. d/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov a 11 (jedenásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obvinený M. C. na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol súčasne zrušený výrok o treste uložený obvinenému M. C. trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II z 19. februára 2007, sp. zn. 2 T 13/07, ako aj všetky rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce.

Odvolanie, ktoré proti tomuto rozsudku podal obvinený M. C. a ďalší obvinení, bolo uznesením Krajského súdu v Bratislave z 29. mája 2008, sp. zn. 5 To 30/08, podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuté.

Obvinený M. C. podal proti uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Bratislave dovolanie, ktoré opieral o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Obvinený uviedol, že uložením súhrnného trestu k trestu uloženému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II z 19. februára 2007, sp. zn. 2 T 13/07, došlo k porušeniu zákona v neprospech obvineného. Poukázal na to, že uvedený trestný rozkaz nemohol nadobudnúť právoplatnosť, lebo proti nemu bol podaný odpor a aj keď následným podaním obhajcu zo 7. júna 2007 bol odpor vzatý späť, zo spisu nie je možné zistiť, či späťvzatie odporu bolo vykonané s výslovným súhlasom obvineného.

Ďalej obvinený namietal, že na rovnakom skutkovom základe ako on, bez bližšieho spresnenia účasti jednotlivých obvinených boli dvaja obvinení uznaní

za vinných z prečinu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom. Rozsudok v časti popisu skutku súhrnne popisuje konanie všetkých štyroch obvinených len podľa dní, kedy sa mali na skutku podieľať, avšak nie podľa spôsobu a intenzity útoku a častí tela poškodeného, na ktoré mali jednotliví obvinení útočiť a miery zavinenia a následkov, ktoré mali spôsobiť svojim konaním.

Z takého popisu skutku nie je možné, podľa obvineného M. C., určiť, čo viedlo súd k záveru, že pokým obvinení O. a C. mali v úmysle spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví, pričom mu z nedbanlivosti spôsobili smrť, zvyšní dvaja obvinení mali spôsobiť len ublíženie na zdraví, dokonca bez ťažšieho následku.

Vzhľadom na popis skutku malo byť, podľa názoru obvineného M. C., jeho konanie kvalifikované rovnako ako tých obvinených, ktorí boli uznaní za vinných zo spolupáchateľstva prečinu ublíženia na zdraví podľa § 20, § 156 ods. 1 Tr. zák.

Preto obvinený navrhoval, aby dovolací súd zrušil v časti týkajúcej sa obvineného M. C. rozsudok Okresného súdu Bratislava II a uznesenie Krajského súdu v Bratislave, ktoré sú vyššie citované.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky o tomto dovolaní rozhodol v zmysle § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. poriadku).

Podľa § 371 písm. i/ Tr. por. dovolanie je možné podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

K prvej námietke obvineného treba uviesť, že v tomto konaní, v tejto trestnej veci, na podklade dovolania nie je možné riešiť otázku právoplatnosti trestného rozkazu v inej trestnej veci, ako to namietal obvinený, na základe ním uvedených dôvodov, pokiaľ tieto neboli uplatnené priamo v spomenutej veci. Dovolanie slúži na nápravu právnych pochybení v tých právoplatne skončených veciach, ktoré je možné napadnúť dovolaním, nie však aj súvisiacich vecí, u ktorých je treba vychádzať z daného právneho stavu, pokiaľ také rozhodnutie nebolo v predpísanom konaní zrušené, na základe riadneho alebo mimoriadneho opravného prostriedku.

Ani pokiaľ ide o druhú námietku obvineného M. C., vo vzťahu k nemu nie je opodstatnená.

Skutkový stav, tak ako je opísaný v rozsudku súdu prvého stupňa vyjadruje vo vzťahu k všetkým, teda aj obvinenému M. C., že poškodeného kopali, bili s použitím drevených palíc, konárov a kameňov do oblasti hlavy, ramien a trupu.

Rozsudok je treba ponímať ako celok a z jeho odôvodnenia je zrejmé, že najzávažnejšie zranenia boli spôsobené v oblasti hlavy poškodeného a že tie najzávažnejšie, ktoré v konečnom dôsledku viedli k smrti poškodeného boli spôsobené kopaním. Bolo pritom zistené, že práve na obuvi obvineného M. C. i obvineného K. O., (nie ďalších obvinených), sa nachádzali vlasy z hlavy poškodeného.

Na základe toho bol potom urobený aj správny právny záver, že najzávažnejší následok, smrť poškodeného bola spôsobená konaním obvineného M. C. a ďalšieho obvineného.

Možno preto uzavrieť, že vo vzťahu k obvinenému M. C. skutková veta vyjadruje všetky znaky zločinu podľa § 147 ods. 1 Tr. zák. Keďže takto mohol byť skutok posúdený a aj bol, nie je daný dovolací dôvod uplatnený obvineným M. C.. Vo vzťahu k ďalším obvineným dovolanie podané nebolo.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací so zreteľom na to, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. dovolanie obvineného M. C. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 21. mája 2009

JUDr. Milan K a r a b í n , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová